

at afvente resultatet af arbejdet i Brydesholtudvalget, og jeg vil derfor ikke i dag kommentere alle elementer i lovforslaget og beslutningsforslagene.

Jeg vil dog knytte en enkelt bemærkning til Dansk Folkepartis forslag om at hæve strafferammen for erhvervmæssig udbredelse af børnepornografisk materiale fra 6 måneders fængsel til 6 års fængsel. Det forslag er efter min mening udtryk for rendyrket populisme og helt ude af proportion med andre strafferammer i straffeloven, og som der helt rigtigt også peges på i beslutningsforslaget fra både Kristeligt Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, må en eventuel forhøjelse af strafferammen i § 235 afstemmes med bl.a. andet strafferammerne for de faktiske seksuelle overgreb, som børnepornografien afbilder. Strafferammen for både voldtægt og seksuelt misbrug af børn under 15 år er på 6 års fængsel, mens blufærdighedskrænkelser har en strafferamme på 4 års fængsel. 4 års fængsel er i øvrigt også strafferammen for grov vold efter straffelovens § 245.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den forhøjede strafferamme vil indebære, at politiet vil få adgang til at foretage indgreb i meddeleleshemmeligheden, og det er helt rigtigt. Det er imidlertid vigtigt ikke at udvande den signalværdi, der ligger i strafferammernes størrelse, og det mener jeg initiativet her vil bidrage til.

Hvis vi skal styrke politiets efterforskningsmuligheder – og det er jeg som tidligere nævnt åben over for at drøfte, når Brydesholtudvalgets betænkning foreligger – er den rigtige løsning at ændre retsplejelovens regler om indgreb i meddeleleshemmeligheden. Det kan f.eks. ske ved i sager om børnepornografi at afvige fra det almindelige kriminalitetskrav i retsplejelovens § 781, hvorefter en lovovertrædelse skal kunne straffes med 6 års fængsel eller derover for at kunne danne grundlag for retskendelse om indgrebet. En regulering af politiets adgang til straffeprocessuelle indgreb bør derimod ikke ske ad bagvejen ved en proportionsforvrænget forhøjelse af strafferammen vedrørende børnepornografisk materiale.

Jeg kan altså allerede nu sige, at jeg ikke kan gå med til en forhøjelse af strafferammen for udbredelse af børnepornografi til 6 års fængsel. Derimod vil jeg på ingen måde udelukke, at der bør ske en forhøjelse af strafferammen, men om den skal være på 1½ års fængsel eller 2 års fængsel eller for den sags skyld 3 års fængsel

som foreslået af Kristeligt Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, vil jeg ikke lægge mig fast på i dag. Når man har nedsat et udvalg, som i øjeblikket kun har siddet omkring 1 år og arbejder med meget, meget vanskelige både juridiske og tekniske spørgsmål, må vi – også i lyset af debatten om lovkvalitet – vente og have tålmodighed frem til foråret, som jo kommer om ganske få måneder.

Alle tre forslag berører i øvrigt spørgsmålet om at give politiet adgang til at foretage indgreb i meddeleleshemmeligheden, og som jeg lige har nævnt, er regeringen åben over for at drøfte dette spørgsmål, når Brydesholtudvalgets betænkning foreligger. Nogle vil måske spørge, hvorfor vi ikke bare her og nu kan foretage den ændring af retsplejeloven, som jeg skitserede lige før, og fravige kriminalitetskravet i sager om børnepornografi. Det lyder også besnærende enkelt, men problemet er bare, at reglerne om indgreb i meddeleleshemmeligheden er udformet med mere traditionelle kommunikationsmidler for øje, dvs. navnlig telefon og post.

Der er mange uafklarede spørgsmål med hensyn til, hvordan reglerne skal anvendes i forhold til elektronisk post og Internettet, og der er behov for en afklaring af, hvornår et efterforskningskridt vedrørende disse kommunikationsmidler er omfattet af reglerne om henholdsvis indgreb i meddeleleshemmeligheden, ransagning eller edition. Det er netop disse tvivlsspørgsmål, der er baggrunden for, at jeg har bedt Brydesholtudvalget gennemgå retsplejelovens regler i lyset af de nye kommunikationsformer.

De udvidelser af adgang til at foretage indgreb i meddeleleshemmeligheden, som vi har foretaget gennem de seneste år, bl.a. med hensyn til rambuktyverier, grov vold og menneskesmugling, har i første række haft traditionelle indgreb som bl.a. teleoplysninger og telefonaflytninger for øje. En adgang for politiet til at foretage indgreb i meddeleleshemmeligheden i sager om børnepornografi vil derimod i udpræget grad rette sig mod de nye kommunikationsformer som elektronisk post og Internettet. Jeg mener, det vil være forkert at give politiet en sådan beføjelse uden samtidig at sikre en afklaring af de tvivlsspørgsmål, jeg lige har skitseret, og først med Brydesholtudvalgets betænkning vil vi efter min opfattelse have et kvalificeret grundlag for at gennemføre de nødvendige lovændringer.